

תת"ע 10527/01/14 - מדינת ישראל נגד עווידה סרחאן

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 10527-01-14 מדינת ישראל נ' סרחאן

11 מרץ 2014

בפני כב' השופט נאיל מהנא
המאשימה
מדינת ישראל
באמצעות לשכת תביעות תעבורה ירושלים
נגד
הנאשם
עווידה סרחאן

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד טל בסון

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד מוחמד אבו עליה

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של חציית קו הפרדה רצוף שלא נמצא לצידו קו קטעים בניגוד לתקנה 47(ה)(5) לתקנות התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961.
2. נטען בכתב האישום כי ביום 14.01.14 סמוך לשעה 20:19, נהג הנאשם במונית ברחוב שמואל הנביא 78 לכיוון צפון, ועקף רכב אחר, תוך חציית קו הפרדה רצוף שלא נמצא לצידו הימני קו קטעים.
3. הנאשם כפר במיוחס לו וטען, כי אמנם הוא עקף אוטובוס אולם הוא עשה כן ללא חציית קו ההפרדה הרצוף. לטענתו, האוטובוס עמד בתוך המפרץ כך שנותר נתיב פנוי לנסיעה ישר ומשכך, לא נדרש היה לחצות את קו ההפרדה הרצוף לצורך המשך נסיעתו.

4. לנוכח כפירתו של הנאשם, התיק נקבע להוכחות. מטעם המאשימה העיד **רס"ל אלון עובדיה** (להלן: "השוטר"), אשר הבחין בנאשם מבצע את העבירה ואשר ערך את ההזמנה לדין וכתב האישום (1/ת) וכן ערך תרשים לגבי מקום ביצוע העבירה (2/ת). מטעם הנאשם העיד הנאשם בעצמו.

דין והכרעה

5. תקנה 47(ה)(5) לתקנות התעבורה קובעת, כדלקמן:

"נוהג רכב לא יעקוף, לא ינסה לעקוף ולא יסיט את רכבו שמאלה או ימינה כדי לעקוף רכב או בעל-חיים באחד מאלה:

...

(5) הוא חוצה קו הפרדה רצוף, אלא אם כן בסמוך לו בצדו הימני נמצא קו קטעים".

6. אין מחלוקת כי הנאשם עקף את האוטובוס. כמו כן, אין מחלוקת, כי במקום ביצוע העבירה קיים קו הפרדה רצוף. המחלוקת העיקרית היא האם כטענת השוטר, הנאשם חצה קו הפרדה רצוף בעת עקיפת האוטובוס או כטענת הנאשם, כי היה מקום לעקוף את האוטובוס שעמד במפרץ מבלי לחצות את קו הפרדה.

7. השוטר, העיד בפניי כי באותו היום, במהלך תצפית שערך על רחוב שמואל הנביא לצורך אכיפת עבירות תעבורה, כאשר ישב בתוך הניידת, הבחין בנאשם מבצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום. השוטר העיד כי הנאשם חצה תחילת שטח ההפרדה המסומן על הכביש והמשיך בחציית קו הפרדה, תוך שהוא ממשיך ועוקף טור של רכבים עד לצומת עם רחוב יחזקאל (עמ' 2, ש' 9-12). כך גם ציין השוטר בהזמנה לדין שערך (1/ת).

8. השוטר העיד, כי יצא בנסיעה אחרי רכב הנאשם תוך שמירת קשר עין רצוף כל העת למשך זמן הנסיעה ברחוב שמואל הנביא עד צומת בר אילן שם כרז לנאשם לעצור.

9. לטענת הנאשם, במהלך עקיפתו הוא לא חצה את קו הפרדה שכן האוטובוס אותו עקף עמד בתוך המפרץ באופן שאפשר לו להמשיך בנסיעה בתוך הנתיב המיועד לנסיעה ישר ללא כל צורך בהסטה או חציית קו הפרדה הרצוף. דברי הנאשם כפי שנרשמו בדו"ח **"לא שמת' לב, היה אוטובוס אותתי ועקפתי אותו"** (1/ת).

10. הנאשם ניסה לקעקע את עדותו של השוטר והציג מספר תמונות שצולמו על ידו באמצעותם ביקש להוכיח כי השוטר לא יכול היה להבחין ממקום התצפית בבירור האם האוטובוס עמד במפרץ או שמא עמד בנתיב הנסיעה.

11. אולם, השוטר העיד ברוב הגינותו כי אכן הוא לא יכול לאשר או לשלול את הטענה שהאוטובוס עמד במפרץ החניה אולם, הוא הבחין לטענתו בוודאות שהנאשם חצה את קו הפרדה הרצוף (עמ' 3, ש' 28-29) ובהמשך: **"...לא בטוח אם האוטובוס עמד בכל המפרץ כולו או בחציו או עמד בנתיב והוריד את הנוסעים....."** (עמ' 4, ש' 1-2). השוטר אף ציין כי הראות היתה טובה שכן תאורת

הרחוב פעלה והיתה תקינה (ת/1). טענה זו לא נסתרה על ידי הנאשם.

12. לא מצאתי לקבל את גרסת הנאשם. לעומת זאת, עדותו של השוטר היתה מהימנה בעיניי ולא הוצג בפניי נימוק מדוע השוטר יטפול בנאשם אשמת שווא.

13. לא הוצג לפני כל נימוק שיש בו לבסס הנחה כי השוטר טעה או לא דיבר אמת. בהעדר טענות של ממש כנגד הגינותו של השוטר, מהימנותו אינה מוטלת בספק וביהמ"ש יכול לבסס עליה קביעות עובדתיות איתנות (ע"פ (י-ם) 2416/08 **גלבוץ נ' מדינת ישראל**).

14. בנסיבות אלה, לאחר ששמעתי את העדויות ובחנתי את הראיות שהוגשו, אני קובע כי המאשימה הוכיחה את האשמה המיוחסת לנאשם מעבר לכל ספק סביר וזאת לאחר שהזהרתי את עצמי כי מדובר בעדות יחידה במשפט פלילי. על כן אני מרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

15. בטרם סיום, אתייחס לטענת הסניגור בתום דיון ההוכחות כי השוטר הנוספת שהיתה בניידת נכחה מחוץ לאולם, אולם היא לא העידה בפני בית המשפט. לטענתו, היה צורך לשמוע את עדותה וכי מדובר במהלך לא תקין של המאשימה. איני מקבל טענת הסניגור. אומנם מדובר בשוטר שנכחה באירוע, אולם בפתח ישיבת ההוכחות ביקשה ב"כ המאשימה לוותר על עדותה מאחר והיא לא ראתה את נסיבות ביצוע העבירה ולא ערכה דוח פעולה או מזכר. בנסיבות העניין, היה על ב"כ הנאשם לבקש להעיד את השוטר כעדת הגנה מטעמו ומשלא עשה כן אין לו להלין אלא על עצמו.

לסיכום

16. **אשר על כן, אני מרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.**

ניתנה והודעה היום ט' אדר ב תשע"ד, 11/03/2014 במעמד הנוכחים.

נאיל מהנא, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של חציית קו הפרדה רצוף שלא נמצא לצידו קו קטעים בניגוד לתקנה 47(ה) (5) לתקנות התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961.

נטען בכתב האישום כי ביום 14.01.14 סמוך לשעה 20:19, נהג הנאשם במונית ברחוב שמואל הנביא 78 לכיוון צפון, עמוד 3

ועקף רכב אחר, תוך חציית קו הפרדה רצוף שלא נמצא לצידו הימני קו קטעים.

המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם עונש פסילה שלא יפחת מ-3 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בפסילה על תנאי וקנס כספי. לטענתו הנאשם נהג מונית, אב למשפחה ואמו קטועת רגליים והוא מסייע אותה לבית חולים.

הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה משנת 1990, לחובתו 57 הרשעות קודמות, אחרונה משנת 2012 כאשר בעברו עבירה דומה לעבירה בה הורשע.

בנסיבות העניין, כאשר אני לוקח בחשבון את חומרת העבירה בה הורשע הנאשם ועברו התעבורתי, אל מול נסיבותיו והעובדה שהינו מתפרנס מנהיגה, אני מטיל פסילה מתונה.

אני דן איפוא את הנאשם לעונשים הבאים:

1. לתשלום קנס בסך 1,500 ₪ אשר ישולם ב-2 תשלומים חודשיים החל מיום 30/4/2014.

2. לפסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 45 ימים. הנאשם יפקיד רישונו או אישור משרד הרישוי על העדר רישיון במזכירות בית המשפט לא יאוחר מיום 1/6/2014.

תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

3. לפסילה מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שנתיים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ט' אדר ב תשע"ד, 11/03/2014 במעמד הנוכחים.

נאיל מהנא, שופט